

repos ici

1913

De 1ste mei van hetzelfde jaar was als leraar en onderdirecteur in functie getreden: R. Venema. Hij nam slechts enige maanden later het directoraat over. Rijzige gentleman, hoge kuif die hem tot in zijn grijsheid een sierlijke kroon is gebleven, rustige figuur. Het handhaven van de rust in de school was hem vrijwel onmogelijk, toen in 1916/'17, terwijl het onderwijs doorging, de lang verbeide verbouwing plaats vond. Ook overigens waren de oorlogsjaren moeilijk: een tijdlang kon slechts aan twee klassen tegelijk onderwijs gegeven worden, omdat er niet meer lokalen verwarmd konden worden.

Zorgen bracht hem ook de overigens verheugende wijziging in de onderwijzersopleiding in 1923: heel ander examenprogram en recht van eigen eindexamen. Het huisvestingsprobleem vond in 1933 een oplossing, doordat men toen het gebouw aan de Dintelstraat kon betrekken, maar tegelijkertijd begon de kwekeling-met-akte-misère. De opleiding moest drastisch beperkt worden. Venema schreef er zelf in 1935 van: „het bestaan van de school en de bestaanspositie van elk der leeraren — dingen die vroeger voor ons vaststonden — zijn alle onzeker geworden”.

De door deze placide figuur zo geapprecieerde rust in het onderwijs is dus herhaaldelijk verstoord. Dit is stellig mede van invloed geweest op zijn besluit om in 1936 met vervroegd pensioen te gaan.

A.J. Anes

(uit gedenkboek "75 jaar GKS" verschenen in 1960)